

VLAMYNCK, Albert (Gistel 21 februari 1886 – onbekend)

Promoveerde in 1909 als licentiaat geschiedenis aan de Gentse Rijksuniversiteit. Vlamynck behoorde er tot de vrijzinige **flamingantische** studenten van 't Zal wel gaan. Hij werd in Gent adjunct-rijksarchivaris en leraar aan het meisjesatheneum. Hij stond onder invloed van de sociaal-economische denkbeelden van **Lodewijk de Raet** en was ervan overtuigd dat de Vlaamse kwestie kaderde in een Germaans-Romaanse tegenstelling op rasbasis. Hij was een trouw aanhanger van **Jong-Vlaanderen** en werd in september 1916 tot docent in de paleologie, hulpwetenschappen en Belgische geschiedenis benoemd aan de Gentse **von Bissing Universiteit**. Hij werd er gezien als een vertrouweling van de plaatselijke Duitse bevelhebber Fr. Ecker. Hij nam deel aan de **Vlaamsch Nationale Landdag** op 4 februari 1917 in Brussel waar de **Raad van Vlaanderen** gesticht werd. Na enkele maanden werd hij er lid van. Hij maakte deel uit van de commissie van toezicht betreffende de toepassing van de nieuwe bepalingen inzake taalgebruik en onderscheidde er zich door plannen uit te werken om de Vlaamse grens zo ver mogelijk in zuidelijke en oostelijke richting op te schuiven. In juni 1918 ging Vlamynck met een viertal collega's van de Gentse universiteit nog op propagandareis naar Duitsland.

Zijn vrouw, Alice Vlamynck, volgde hem in dit activistische engagement (**activisme**).

Op het einde van de oorlog weken de Vlamyncks naar Duitsland uit. Hij werd als ambtenaar afgezet en veroordeeld tot levenslang. In Duitsland kon hij aan de slag als docent Frans aan de universiteit van Münster. Het paar zou nog proberen contact te houden met het Vlaams-nationalisme en op te treden als vertegenwoordiger daarvan in Duitsland.

LITERATUUR: D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991.

LUC VANDEWEYER